

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nový zákon o platebním styku a největší změny, které přináší

Důvodem přijetí nového zákona o platebním styku[1] (dále jen „ZPS“) je povinnost České republiky transponovat do českého právního řádu směrnici Evropského parlamentu a Rady 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (dále jen „PSD II“). PSD II tak nahrazuje stávající regulaci platebních služeb obsaženou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (dále jen „PSD I“). PSD I se zrušuje s účinkem od 13. ledna 2018, na základě čehož jsou členské státy povinny přijmout a zveřejnit předpisy nutné pro dosažení souladu se směrnicí do 13. ledna 2018.

PSD II je v režimu **úplné harmonizace** a při její transpozici do právního řádu se členské státy nemohou odchýlit od úpravy, která je v PSD II obsažena. PSD II však umožňuje členským státům v řadě otázek přijmout v určitých mezích tzv. diskreční oprávnění a zvolit variantu řešení, která bude nejvíce odpovídat národním podmínkám na finančním trhu. Česká republika se z důvodu značného množství změn v PSD II rozhodla jít cestou přípravy nového zákona, nikoli novelou stávajícího zákona č. [284/2009](#) Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, který je dnem účinnosti ZPS, tj. 13. ledna 2018, zrušen.

Avizovaným cílem PSD II je **posílení vnitřního trhu platebních služeb v Evropské unii** (dále jen „EU“). PSD II rovněž zakládá **jednotný právní rámec pro poskytování platebních služeb na území EU a stanovuje jednotné standardy platebního styku a ochrany uživatelů platebních služeb**. PSD II dále reguluje problematiku platebních institucí, které mohou využívat výhody jednotné evropské licence. V tomto článku uvádíme nejvýznamnější změny oproti stávající právní úpravě.

Jednou z novinek, které přináší ZPS, je **rozšíření okruhu subjektů oprávněných poskytovat platební služby**. Nově jsou tak oprávněni poskytovat platební služby **držitelé poštovní licence, jejichž poštovní licence výslovně obsahuje službu dodání peněžní částky poštovním poukazem**. [2] Česká republika v tomto případě využila svého diskrečního oprávnění a umožnila tomuto subjektu poskytovat platební služby. Právní řád České republiky doposud umožňoval těmto subjektům pouze provádět převod peněžních prostředků prostřednictvím poštovního poukazu, který není služnou platební, ale službou poštovní. [3]

Dalším zcela novým subjektem oprávněným poskytovat platební služby jsou **správci informací o platebním účtu**[4]. Dle ZPS správcem informací o platebním účtu je ten, kdo je oprávněn poskytovat **službu informování o platebním účtu**[5] na základě povolení k činnosti správce informací o platebním účtu, které mu udělila Česká národní banka. Službou informování o platebním účtu je služba spočívající ve sdělování informací o platebním účtu prostřednictvím internetu poskytovatelem rozdílným od poskytovatele, který vede daný platební účet.[6] Správci informací o platebním účtu budou tedy moci provozovat aplikace, prostřednictvím kterých bude možné získat informace o několika účtech najednou. Na tuto skupinu poskytovatelů se uplatní obdobný režim jako na platební instituce, avšak s určitými výjimkami. Poskytovatelé informací o platebním účtu mohou také využívat jednotný evropský pas.

Kromě výše uvedené služby o informování o platebním účtu ZPS nově zavádí jako platební službu **„službu nepřímého dání platebního příkazu“**[7]. Touto službou ZPS míní službu spočívající v dání platebního příkazu k převodu peněžních prostředků z platebního účtu jménem plátce poskytovatelem rozdílným od poskytovatele, který pro plátce vede daný platební účet, je-li platební příkaz dán prostřednictvím internetu.[8] Podstatou této služby tedy je skutečnost, že plátce nedává platební příkaz přímo svému poskytovateli, který pro něho vede platební účet, ale dává ho prostřednictvím jiného poskytovatele, tzv. třetí strany. Taková třetí strana bude moci dát obchodníkovi informaci o přijetí platebního příkazu, který takto bude mít alespoň určitou informaci o možnosti zaplacení, čímž by mělo dojít k urychlení obchodních transakcí. Subjekt poskytující službu nepřímého dání platebního příkazu tedy neprojevuje při jednání s poskytovatelem svou vůli, ale jedná jménem plátce, a proto nemůže např. platební příkaz upravit. Do jisté míry se tak jedná o určitou dobu karetních transakcí, ale příkaz dává přímo plátce, nikoliv plátce prostřednictvím příjemce, jak je tomu u karetních transakcí.

ZPS nově výslovně upravuje **blokaci peněžních prostředků**[9], která nebyla doposud legislativně řešena. Nově je tak stanoveno, že v souvislosti s platební transakcí, k níž dává platební příkaz příjemce nebo plátce prostřednictvím příjemce, a jejíž přesná částka není známa, může poskytovatel plátce blokovat peněžní prostředky na účtu plátce jen se souhlasem plátce. Souhlas plátce musí být udělen k přesné částce peněžních prostředků, které mají být blokovány. Poskytovatel plátce je na základě skutečné útraty povinen částku odpovídající rozdílu blokované částky a částky reálné útraty odblokovat (uvolnit), jakmile se dozví o skutečné částce transakce, nejpozději při přijetí platebního příkazu. Banka nebude moci nepřiměřeně dlouhou dobu zadržovat peněžní prostředky svých klientů.[10] Cílem této úpravy je zamezit situacím, kdy plátce není o předběžné blokaci peněžních prostředků na platební kartě informován nebo k ní nedal souhlas.

ZPS se dále zaměřuje na zajištění větší bezpečnosti internetových plateb či plateb prováděných přes jiný elektronický kanál. ZPS vyžaduje u tohoto typu platby **tzv. silné ověření při autentizaci platby**. [11] Při zadání platební transakce je vyžadována kombinace alespoň dvou způsobů ověření, což jsou údaje známé uživateli (např. přihlašovací údaje) a věc, kterou má uživatel ve své moci (např. mobilní telefon), případně biometrické údaje (např. otisk prstu, příp. i selfie). V tomto případě se však pro poskytovatele platebních služeb nejedná o novinku, neboť vyžadují silné ověření uživatele v řadě případů i dnes. Silným ověřením může být platební karta a PIN ke kartě nebo heslo do internetového bankovníctví a ověřovací SMS, které klienti bank běžně používají. Nově však lidé budou moci využít nové technologie založené na biometrii, pokud sami budou chtít, a banky by jim takovou možnost měly nabídnout.

ZPS nově umožňuje **existenci platebních karet, ke kterým je veden platební účet s nulovým zůstatkem**. [12] Uživatel prostřednictvím těchto platebních karet zaplatí určitou částku, přičemž peněžní prostředky jsou mu poskytnuty jako úvěr. Vydavatel karty má možnost získat informaci od poskytovatele, který vede stejnému uživateli platební účet, zda zůstatek na platebním účtu uživatele

dosahuje, nebo nedosahuje částky karetní platební transakce. Vydavatel karty následně standardním způsobem inkasuje účet uživatele vedený jiným poskytovatelem.

ZPS snižuje limit odpovědnosti uživatele v případě ztráty, odcizení nebo zneužití platebních karet při neautorizované transakci na 50 EUR oproti stávajícím 150 EUR.[13]

Nikola Faltová

[Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář](#)

Florentinum
Na Florenci 15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 385 333

Fax: +420 225 385 444

e-mail: wl@weinholdlegal.com

[1] ZPS byl podepsán prezidentem republiky dne 24. října 2017.

[2] Viz ustanovení § 5 písm. l) ZPS.

[3] Viz ustanovení § 3 odst. 3 písm. c) bod 3. ZPS.

[4] Viz ustanovení § 5 písm. j) a k) ZPS.

[5] Viz ustanovení § 3 odst. 1 písm. h) ZPS.

[6] Viz ustanovení § § 2 odst. 1 písm. l) ZPS.

[7] Viz ustanovení § 3 odst. 1 písm. g) ZPS.

[8] Viz ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) ZPS.

[9] Viz ustanovení § 180 ZPS.

[10] Transakce, u nichž částka není dopředu známa, zahrnují např. blokaci prostředků na samoobslužných čerpacích stanicích nebo v případě rezervace pobytu v hotelu, kdy není dopředu jasné, jaké množství zboží a služeb bude uživatel čerpat. Pokud obchodník bude chtít z platební karty předběžně blokovat odhadovanou částku útraty svého zákazníka, je povinen tuto skutečnost zákazníkovi oznámit a tuto částku blokovat až s jeho souhlasem.

[11] Viz ustanovení § 223 ZPS.

[12] Viz ustanovení § 178 ZPS.

[13] Viz ustanovení § 182 odst. 1 písm. a) ZPS.

Další články:

- [Evropská unie mění pravidla plateb: více odpovědnosti, intenzivnější zpracování dat, více kontrol](#)
- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc květen 2026](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Institut zajišťovacího příkazu v daňovém řízení: podmínky vydání a obrana v odvolacím řízení](#)
- [Postavení finančního arbitra v kontextu nařízení Brusel I bis - Funkční pojetí „soudu“, osvědčení podle čl. 53 a možnost výkonu nálezu v jiných členských státech EU](#)
- [Daňová ztráta a její vliv na lhůtu pro stanovení daně](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Zaměstnanecké benefity dle ustanovení § 6 odst. 9 písm. d\) zákona o daních z příjmů v roce 2026](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc březen 2026](#)